

W jakich wypadkach w kościele mogą odmówić celebracji Mszy św. pogrzebowej? Prawo na pogrzeb kościelny posiada każda ochrzczona osoba. W Kodeksie Prawa Kanonicznego są wymienione sytuacje utraty przez wiernego tego prawa (kan. 1184 § 1). Powinni zostać go pozbawieni:

- 1) notoryczni apostaci, heretycy i schizmatycy;
- 2) osoby, które wybrały spalenie swojego ciała z motywów przeciwnych wierze chrześcijańskiej (na przykład po to, by zaprzeczyć prawdzie o wskrzeszeniu umarłych w dniu Sądu Ostatecznego);
- 3) inni jawni grzesznicy, którym nie można przyznać pogrzebu bez publicznego zgorszenia wiernych.† Samobójstwo również jest jednym z powodów, dla których osoba ochrzczona może zostać pozbawiona katolickiego pogrzebu. Nigdy nie udziela się go człowiekowi nieochrzczoneму, jeśli nie był on katechumenem (osobą przygotowującą się do przyjęcia chrztu).

Niezgodzenie się na pogrzeb w kościele oznacza też odmowę odprawienia Mszy św. pogrzebowej. Jednak nie oznacza to, że za zmarłego nie można się modlić lub celebrować w jego intencji Eucharystii. Można i nawet trzeba ofiarować ją za tego człowieka, jednak nie powinna pochodzić z formularza Mszy św. pogrzebowej.

Bez wątpienia ci, którzy świadomie porzucili wiarę chrześcijańską, nie mają prawa na pochówek katolicki. Jednak jeśli ochrzczony katolik nie praktykował swojej wiary, nie oznacza to, że publicznie się jej wyrzekł. Kapłan nie ma prawa odmówić pogrzebu takiej osoby, jeśli osobiście się nie upewnił, na przykład, podczas wizyty duszpasterskiej, że tamten nie chce mieć nic wspólnego z wiarą. Podczas pogrzebu osoby niepraktykującej kapłan może wyrazić brak akceptacji przez Kościół podobnego zachowania przez mniej uroczystą ceremonię lub odpowiednie kazanie.

Najczęściej odmowa pogrzebu dotyczy tzw. „jawnych grzeszników” – tych, którzy jawnie i publicznie żyli w związkach niesakramentalnych. Jeśli te osoby utrzymywały kontakt z Kościołem, modliły się, najczęściej podczas pogrzebu nie daje się pozwolenia na wniesienie ciała tego człowieka do świątyni, mimo że Msza św. jest celebrowana w jej intencji.

Jednocześnie w wyżej wspomnianym kan. 1184 § 1 KPK jest wyraźnie podkreślone, że odmowa pogrzebu kościelnego nie dotyczy wymienionych wyżej osób (oprócz nieochrzczonych), które pod koniec życia wyraziły jakikolwiek dowód skruchy. Sytuacja zmienia się w sposób kardynalny dla wiernych, którzy przed śmiercią przystąpili do sakramentu spowiedzi i otrzymali odpuszczenie grzechów. Do dowodu skruchy przed śmiercią można też zaliczyć prośbę o przybycie kapłana, nawet jeśli nie zdążył on przyjechać, ucałowanie krzyża, akt żalu za grzechy, uczynienie na sobie znaku krzyża.